

Het noordelijke kruisschip (aan de linker kant) biedt de bezoeker een zeldzaam voorbeeld van christelijke godsvrucht in de 17e eeuw. Een schilderij van duidelijk protestantse invloed, dat rijk met palmbomen en bloemen versiert is en alle elementen van de Passie uitbeeldt zonder Christus weer te geven; het werd pas recentelijk tijdens renovatiewerkzaamheden ontdekt.

Het Koor bevat twee gewelflaktes waarvan slechts het tweede door spitsbogen onderverdeeld is (à vérifier sur place). De zes kapitelen zijn buitengewoon mooie voorbeelden voor de gotische stijl van de 14e eeuw. Het altaar en de retabel verdienen bijzondere aandacht. Links boven zijn tralies te zien die mogelijk de twee nonnen van de familie Chapelle van Jumilhac de deelname aan de godsdiensten permitteerden.

De Retabel is een barok meesterwerk uit de tweede helft van de 17e eeuw. De bas-reliëfs beiderzijds van het tabernakel beelden verscheidene episodes van het leven van St. Pieter uit, waaronder zijn bevrijding uit de gevangenis en toen hij de Sleutels ontving. Op de deur van het tabernakel verdient het zeer mooie schilderij van Christus bijzondere aandacht. Eén van de vier beelden op de retabel stelt St. Pieter bij de inwijdingsplechtigheid tot paus voor, geheel in de stijl van de 17e eeuw.

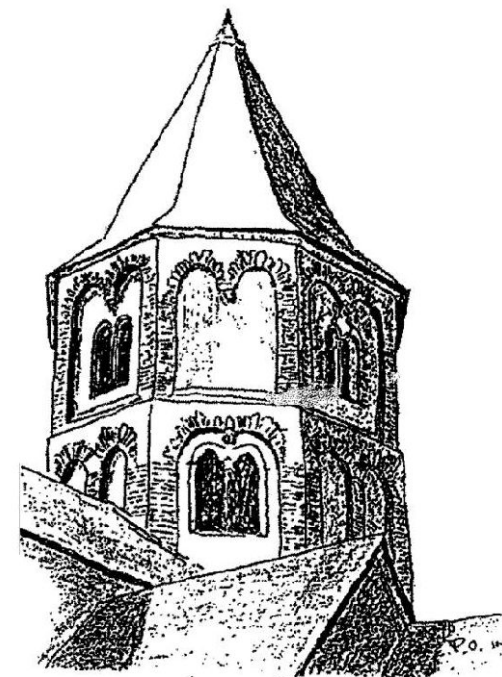
Het Hoofdaltaar stamt uit de "directoire"-periode (eind van de 18e eeuw). Op het voetstuk trekken twee standbeelden uit de 17e eeuw de aandacht. Aan de rechterkant bevindt zich het beeld van St. Roch, die in de 17e eeuw zeer vereerd werd; hij mist zijn hond en de stok. Gezien de pelgrims-schelpjes op zijn kledij, was hij een groot bedevaarder. Door de pest befallen, waarvan hij op wonderlijke manier was genezen, toont hij zijn pestbuilen. Hij stond voor de bescherming tegen deze plaag.

Aan de linkerkant bevindt zich St. Antonius „uit de woestijn" met een mediterende gelaatsuitdrukking. Als de vader van alle monikken en hermiten in oost en west leefde hij tussen het derde en vierde eeuw. Hij mist zijn varken dat, zoals er gezegd wordt, de verzoeken van de heiligman op het hoogtepunt van zijn kloosterleven symboliseert.

Pierre Ortega

NEDERLANDS

DE ST. PIERRE-ES-LIENS KERK IN JUMILHAC LE GRAND

Enkele gegevens uit de geschiedenis

De kerk in Jumilhac is opgedragen aan Sint Pieter. Deze wijding herinnert aan de gevangenschap van de apostel Petrus in Jerusalem in het begin van het christendom.

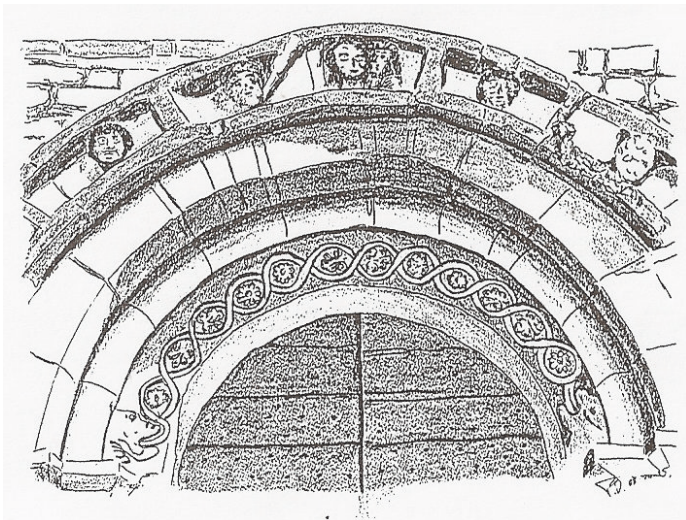
Zoals bij het merendeel van de Franse kerken zijn ook hier geen nadere gegevens beschikbaar over de oorsprong of de constructie.

Door vergelijking van deze kerk met andere monumenten, waarvan gedetailleerde gegevens wél bekend zijn en door de lijnvoering en technieken te analyseren die in haar constructie toegepast werden, is aan de tweede helft van de 11e eeuw te denken.

De kerk van buiten

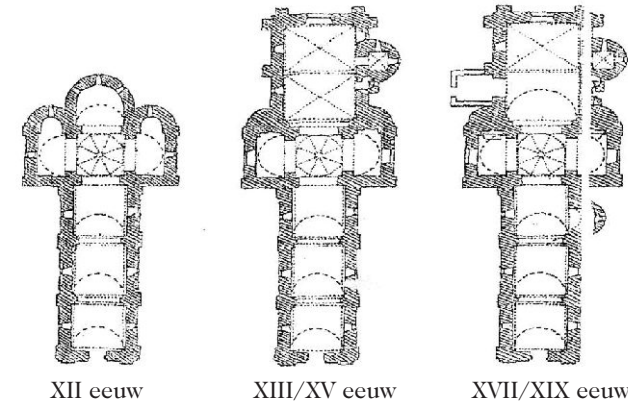
Vanuit het plein voor het kasteel komt de bezoeker bij het jongste deel van de kerk aan; het priesterkoor dateert uit de 14e eeuw. Aan het kruispunt van het oude en nieuwe gedeelte verrijst een achthoekige klokketoren met, typerend voor het Limousin, afwisselend open en gesloten raamopeningen. Hier vallen de maskers in de gewelvbogen op. De aanlappende halfronde toren aan de linker hant bevatte ooit een gevangenis; dit is te zien aan het getraliede raam op de verdieping boven de sacristij die zich op de begaane grond bevond.

In het vervolg van de bezichtiging bereikt u de voorkant, een de romaanse periode typerende altaarverhoging. Hier ziet u een doorgang waarvan de boog door bloemen versierd is die uit de bekken van twee monsters voortvloeien. De boog wordt door twee palmboomvormige zuilen gesteund. Daarboven bevinden zich een drietal arcades van veel oudere datering. De gebeeldhouwde hoofden zijn vervaardigd in een techniek waarmee men in de romaanse periode van de 10e of 11e eeuw werkte. Er bestaan verscheidene theorieën over de betekenis van deze dertien personages.

Het interieur

Bij binnenkomst door de hoofdingang ziet de bezoeker de kerk in de gehele afmeting van 46 m lengte en 10 m breedte.

Het middenschip is ongewelfd. De decoratie van marmerimitatie op de pilaren is in de zelfde vorm gerestaureerd zoals de Markies van Jumilhac het in de 18e eeuw heeft doen schilderen.

De graflij: Om de kerk heen loopt een zwart band met het wapen van het geslacht van Chapelle de Jumilhac, hetgeen staat voor een door de koning verleend privilege dat deze adeligen ertoe bevoegde rechtspraak te doen en hun doden in de kerkkoor te begraven.

De viering, kruising van langschip en dwarsschip rust op 4 sterke zuilen die de achthoekige koepel alsmede de klokkentoren dragen. Op de boogpijlers van de koepel („écoinçons”) bevinden zich moderne schilderijen die vier episodes uit het leven van de sint Petrus uitbeelden.

Het zuidelijke kruisschip: (aan de rechter kant) bevat twee altaren. Het altaar van de Maagd Maria dateert uit de vroege 18e eeuw en herbergt de reliquies van St. Aubin, bishop van Angers en beschermheer van de parochianen. In het altaar van St. Joseph bevinden zich de reliquies van St. Eusice, die in Chalusset, een gehuchtje in de gemeente Jumilhac, geboren is. Op de muur tussen de beide altaren is een houten medaillon uit de 17e eeuw te zien met een uitbeelding van de Heilige Vader omgeven door drie Cherubijnen.